

Spomini na nekoga tam zunaj

(začetek)

pada pada
in se topi
in nikjer ne ostaja
pada
in se pobira
nikoli ne obleži
...pod svetilko pa stoji nekdo
in me čaka

(nadaljevanje)

pravijo
da je bil dober
pravijo tudi
da je umrl
(mislim da rad)
ne vem kaj od tega je res
morda oboje
vem le
da ga pogrešam

(konec)

zaprl je oči
in se nasmehnil komu v sebi
ni hotel gledati
kako ugaša luč

*

megla
medlo odsevanje luči
in nekakšno medlo pričakovanje
tam zunaj:
bela drevesa
bele ceste
beli hribi
beli ljudje

ljubim večer

meglen siv in medlo razsvetljen
ljubim vse tisto tam zunaj
ljubim to pričakovanje v sebi
nekje v daljavi brni ...
je to

kar pričakujem

NINA

Romanje skozi noč...

Ko sva se pod večer, polna neznanega pričakovanja, podala na pot, so nebesni svod barvali poslednji sončni žarki.

Hodila sva med vrtovi, med žitnimi polji in gozdovi, prebrodila potoček in čez pokošeno senošet prispela na vrh. Kdaj pa kdaj sta se skrivaj sklenili najini roki, zato nisva potrebovala besed.

Za mizo v kotu sva pila vino in z drugimi pela. Najbrž so mislili, kako zelo sva vesela, v resnici pa sva v sebi oba jokala nad usodo svojega življenja. Na-